

Каква судбина имаме ние Македонците и во XXI век да се бориме со злото од минатото, со омразата и пропагандите, кои со векови наназад соседните политики ги спроведувале на македонските простори. Во модерна Европа, ние денес повторно како во XVIII, XIX или XX век упорно докажуваме и докажуваме кои сме, што сме и какви сме. Слично како во ерите на најгрубите шовинистички режими, денешните генерации Македонци се исправени пред предизвикот да опстојат, да се самозачуваат, самозаштитат од разулавените нацистички доктрини на сите соседни земји. И, кога поверувавме дека македонската нација е целосно изградена, самобитна и различна, повторно се надвиснуваат темните облаци кои често ги имало на овие поднебја во турското, во српското, во бугарското... Јарболи по дваесеттина метри висина никнаа на видни места низ земјава, културно-историски паметници на дејци кои по малку и сме ги заборавиле или биле оставени на маргините на меморијата. Го крепиме духот, го крепиме македонизмот. Нè обвинија за национализам, за романтизам, за арамилак. Уште повеќе здоболе кога тие глупости и незрели фрази ги истресоа Македонци по род, кои за ситни пари одамна си ги имаат продадено душите и образите, та зборуваат и пишуваат незнаејќи дека тоа е нивно интелектуално самоубиство и одродништво. Нејсе. Такви имало и ќе има. Историјата и сегашноста не се имуни на такви случаи. Лошото е само доколку тие се пренесат и пресадат во иднината. Не знаеме зошто денес некому овде, кај нас, му пречи воздигнувањето на македонскиот бит, во

околности во кои се загрозеани речиси сите белези, сите атрибути кои го сочинуваат македонското постоење. Сме ја иритирале Грција, не сме ѝ давале можност на Европа да сврти поинаква страница во односите со нас. Најлесно можеме да ги задоволиме неприродните суети на Грците или на нивните европски истомисленици. Ајде да го смениме името, идентитетот и јазикот! Грците и Европјаните веднаш широкоградо ќе нè прифатат како аморфна супстанца, која ќе служи само за поткусурување, за понижување, ќе бидеме крпа за бришење на нивните нацистички чизми. Ако таква доктрина идеологизираат и форсираат македонските трибинисти, тогаш време е да им се покаже и вториот жолт картон.

ЖОЛТ КАРТ ИЗВЕТВЕНИ

Бакојани сакала да ни дојде на гости. Службата ја тера да дојде во Македонија, бидејќи улогата која сега нејзината земја ја има во ОБСЕ е основа да покажува знаци на одредена толерантност. Дека тоа е лицемерие и игра на Грците е повеќе од јасно, ако се има предвид крстарењето низ балканските земји од минатата седмица. Наместо да зборувааше за човековите права и слобода на граѓаните, госпоѓата министерка на дрзок начин ги убедуваше Белград и Приштина дека ние "фиромците" мора да им се покориме на грчките желби, доколку сакаме европска иднина. Првиот српски дипломат уште малку што не почна да ѝ ракоплеска на неговата "посестрима", но доволно беше јасна неговата изјава дека Грција на маестрален начин ги брани своите државни и национални интереси и дека Србија од таа стратегија можела многу да научи. Колку за потсетување, со таквата стратегија во која сега Јеремиќ гледа позитивност, Србија се затвори во сопствениот изолиционен прстен во ерата на Милоше-

виќ. Во тоа време се мислеше дека Србите се најчистата балканска или словенска раса, дека тие се небесниот народ, а сите околу нив се приземни. Таа идеологија една цела деценија им ја покажуваа на Хрватите, Босанците и на Албанците, а во некоја рака се обидоа да им ја наметнат на Црногорците и на Македонците. Затоа господине Јеремиќ, не ѝ завидувајте на грчката стратегија, со која наводно ги брани сопствените национални интереси, затоа што таквата стратегија токму за Вас беше погубна и поразителна во блиското минато. Грција денес ги спроведува методите на средновековието, на премрежјата од минатото, кога човекот го правее животното, а животното го воздигнува до степен на мит или култ. Грција згреша во чекори уште на почетокот на деведесеттите години на минатиот век, кога почна да ја опструира и спречува македонската државност и македонското интегрирање во влијателните светски институции. Грешеше и Македонија, можеби греша и денес, но нејзината политика, која избилуваше со

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ДИЈАЛОШКИ МОНОЛОЗИ

дефанзивни и компромисни елементи, ниту од далеку не наликуваше на агресивниот пристап кој Атина го имаше на секое меѓународно рамниште. Сите грчки влади на својата листа на приоритети го форсираа македонското прашање, како дел од нивната националистичка доктрина за уништување на македонизмот. Тоа прашање доби интернационален карактер, па сè до де-

нес се бори да си го најде вистинското решение во согласност со одамна зацртаните и непроменети меѓународни норми и правила. Деструктивниот елемент во Европската унија и во НАТО, се обидува да ги натера и останатите земји сојузници да поведат деструктивна кампања, не само против Македонија, која е директен субјект кој ја трпи штетата, туку и против севкупноста на меѓународните правила кои ја определуваат формата на идентитетот и правата на една нација и на една држава. Дел од тие земји ја прифатија играта на грчките лоби групи, па во најзначајните институции во Европа, кои треба да бидат

огледалото на демократијата и рамноправноста, македонскиот јазик е преименуван во "фиромски", а нацијата во "фиромска". До кога само ќе ни трае стремешот да бидеме дел од Европа во едни вакви околности и со ваква асимилаторска политика која произлегува од нејзините кулоари, може само да се претпоставува.

ОПОНИРАЊЕ НА СОПСТВЕНАТА ИСТОРИЈА И ИДНИНА

Обидите на Грција да го форсира името Македонија во нејзината северна провинција, мора да бидат неутрализирали, пред сè, поради тоа што тие добиваат драматични размери. Веќе подолго време и дијалектот на грчкиот јазик, кој се говори во северниот дел од земјата, се нарекува македонски. Вештачкото изопачување на реалните факти кои постојат, како во географската, така и во јазичната сфера, Грција ги издигна до еден перверзен стадиум, кој мора не само да запре, туку и да се санкционира. Македонскиот интелектуален и академски круг не смее да остане настрана од овие случувања, и низ едни сеопфатни и аргументирани тези да ја докаже иредентистичката и шовинистичката позиција на јужниот сосед пред целата меѓународна јавност. Она што во мо-

ОН ЗА ТЕ ТРИБИНИСТИ

Спорот за името ги влече корените од желбите на Грција да го заштити својот мит за чиста нација, што значи: една држава, еден јазик, една нација. Но, на северот од земјата живее македонско говорно малцинство на кое не му е дозволено да го употребува својот мајчин јазик и да го негува својот културен идентитет. Токму од таа причина Атина се обидува на една мала нација и држава како Македонија да ѝ го оспори правото на самоопределување. Уставното име на

Македонија е спорно само за Атина. Ние би биле подготвени на Грција да ѝ дозволиме да употребува друго име за нашата земја, на пример "Република Македонија ("Скопје")", за што Македонците ќе решаваат на референдум. Фактот што 125 земји го признаа нашето уставно име, е јасен сигнал дека Македонија има меѓународна поддршка. Што се однесува до земјите од ЕУ, за нас би било силна поддршка кога Унијата би ѝ кажала на Атина: Штом имате билатерален спор, тој треба и билатерално да се реши, а не да се зема целата ЕУ како заложник. Таквата злоупотреба на ЕУ ѝ штети на нејзината веродостојност во целина.

Антонио Милошоски

ментов се случува кај нас се квазидемократските и квазиграѓанските изблици на една група политичари и самонаречени аналитичари и колумнисти, кои отфрлени од тековите на одлучувањето во државата, се обидуваат на разноразни трибини да ѝ помогнат на грчката современа мисла во обидите да го амортизира македонизмот. Тоа не смее да помине. Тоа ѝ нанесува огромна штета на националната кауза на Македонците, која во виорот на модерните асимилаторски пропаганди, не смее да остане бледа, нема и глува, затоа што тоа ќе ја дотолчи. Донекаде е разбирлив ставот на расфрланата македонска левица, потпомогната со ексгарнитурата на тврдата десница, дека Македонија мора да направи нешто за да излезе од изолационата поставеност, кон која ја туркаат соседните режими. Но, истовремено тешки се за разбирање истите тие, кога ќе речат дека Грција не е во право, но Европа ја слуша Грција, па оттука мора да попуштиме. Ако одиме по логиката на овие маргинализираны мисловни

групи, тогаш со континуираното преземање компромисни чекори, Македонија само ги нагризува сопствените темели на државноста. Дали и по евентуалната промена на името во Северна Македонија, Грција ќе застане тука? Истите тие трибинисти, кои денес предлагаат компромиси за името на државата, забораваат дека еднаш го променија без да го прашаат народот и ја излажаа јавноста дека ФИРОМ ќе го користиме само два месеца, а еве уште малку па, ќе се сторат 20 години. Заборавија и дека го сменија Уставот на републиката само за да ги задоволат грчките националистички суети. Мислеа дека со тоа сè ќе заврши. Напротив, Грција побара и знамето да се промени. Денешните трибинисти го променија и знамето, а Грција повторно остана незадоволна. И по сите овие отстапки од македонска страна, таа го стопира приемот на Македонија во НАТО Алијансата, со што сериозно ја прекрши Привремената спогодба од 1995 годи-

Грците бараат едно име со географска одредница за сите употреби, не сакаме да разговараме за идентитетот, а се форсира двојната формула. Ако на ова се додадат оние потези што ги направивме пред Нова година, односно на глупост да одговориш со две глупости, значи на некоја провокација од Грција да наследиме и да правиме дополнителни грешки, како што беше именувањето на автопатот, именувањето на стадионот, именувањето на неизграден аеродром, тогаш ние од тоа немаме никаква корист. Напротив, имаме голема штета, бидејќи го уриваме сопствениот меѓународен углед.

Бранко Црвенковски

веност пред медиумите и пред меѓународниот фактор. Тоа не е здраво за македонското национално јадро. Со тоа се губи смислата на македонското вековно постоење. Знаем оти знаат дека

тие ѝ опонираат на државата, тие се опозиција на сопствениот народ, на сопствената историја, тие им опонираат на своите предци, кои се бореле за сосема поинакви идеали од оние кои де-

Не можам да разберам зошто некоја земја не може да ги користи тие имиња (Александар Македонски и Филип Втори), затоа што нив можете да ги најдете како улица во Рим, град во Египет, како различни работи во многу земји. Тие луѓе ѝ припаѓаат, не на Македонија, не на Грција, не на некоја друга земја, туку на целиот свет. Како да им објасниме на македонските граѓани дека нивниот влез во ЕУ - домот на различните идентитети, ќе ги чини нивната слобода да кажат кои се и што се, дека ќе ги чини нивниот идентитет.

дел од обраќањето на Никола Груевски на конференцијата за безбедност во Минхен

на. Која е гаранцијата дека по евентуалното наше прифаќање да се именуваме како Северна Македонија, Грција ќе престане да наметнува нови ус-

крајната цел на Грција е уништување на македонскиот национален идентитет, јазик, култура, црква и историја. Ако и самите се противат на бришењето на

Доколку сега Грција би побарала членство во ЕУ, таа не би го добила. Грција заедно со Франција, се единствените земји-членки на ЕУ што не сакаат да ги ратификуваат Конвенцијата за заштита на малцинските права и Повелбата за малцинските и регионалните јазици, а тие се дел од Копенхашките услови без кои нема прием во Унијата. Знаем дека прашањето за некои е премногу сензитивно. Но, во што ќе се претвори заедницата ако расправа само за теми кои не погодуваат и интереси на членките? Не можеме да ги криеме проблемите под тепих.

Чаба Шандор, унгарски европатеник

ловувања и нови блокирања во натамошните македонски интеграции? Ако Атина еднаш го прекршила договорот, кој има и меѓународна важност и значење, таа повторно ќе го прекрши и следниот, сè додека не го види противникот фрлен на колена, сè додека не му ја скрши "кичмата". Затоа домашните трибинисти треба да престанат со својата сервилност и марионетска поста-

македонските атрибути, тогаш изнесувањето на зелените тези во јавноста докажуваат само дека се раководат од политичко-партискиот став, а не од државните интереси. Тие мора да бидат различни од позицијата на власта, тие мора да дејствуваат опозициски. Тоа е составен дел на демократските вредности. Но, нивната улога е само навидум партиски опозициона. Вистината е дека

Обединетата македонска дијаспора се противи на било каква промена на името на Република Македонија, бидејќи спорот е билатерално прашање. Изразуваме загриженост за континуираните напори на Грција да го отстрани терминот "македонски" за означување на јазикот и на народот на Македонија во ОН и во ЕУ. Спорот не смее да ја попречува интеграцијата на Македонија во НАТО и во ЕУ, а земјата треба да биде оценувана според резултатите во реформите.

Обединетата македонска дијаспора

неска тие ги форсираат на седенките по хотелските сали. Демократијата не може да ги спречи нивните тези, колку и да се незозреани, ненационални и немакедонски. Но, може да ги спречи времето, да ги осуди иднината и новите македонски генерации. Ако денес некој им го покаже жолтиот картон како предупредување, идните македонски поколенија пред нос ќе им го стават и црвениот.